

Kim Behnke (FP):

Det er ikke ret mange år siden, at den danske forsikringsbranche oplevede, at fordi et enkelt selskab havde anvendt reglerne om ejendomsinvesteringer lidt rigelig liberalt, var regeringen der straks med ændrede regler, som betød, at forsikringsbranchens og særlig pensionskassernes ejendomsinvesteringer mere eller mindre gik fuldstændig i stå. Det var så voldsomt et indgreb, at både LD's og ATP's investeringer blev ramt af det, og det blev der så lempet lidt på efterfølgende.

Dette lovforslag, nr. L 81, er også udkrystalliseret af, at man har registreret nogle, måske oven i købet kun en enkelt begivenhed, som har påkaldt sig skatteministerens opmærksomhed, og straks skal alle have en over nakken. Det synes vi er en forkert måde at lovgive på.

Vi synes, det bør være sådan, at love skal udspringe af et generelt behov, og der har været et generelt behov i den danske finansielle sektor, lige siden vi i 1988 begyndte at få finansielle supermarkeder, dvs. det forhold at når man sidder ved disken i et pengeinstitut, kan medarbejderen rulle lidt hen ad bordet, så er det pludselig et forsikringselskab, rulle lidt længere hen ad samme bord, og så er det pludselig blevet til en ejendomsmægler osv.; realkreditlån tilbyder de også mange steder.

Det forhold har flere gange fået Fremskridtspartiet til at rejse den problemstilling, at når lovgivningen er vidt forskellig for disse brancher – lad os bare tage forsikringselskaber, pengeinstitutter og realkredit – når der er vidt forskellige selskaber, som ejes i koncerner, frister det jo til, at økonomimedarbejderne, økonomicheferne i disse koncerner begynder at spekulere i at flytte penge rundt mellem kasserne. Derfor har vi flere gange rejst det ønske, at vi fik lavet det sådan i Danmark, at de regler, der eksisterer, når man benytter sig af finansielle supermarkeder, skal være ens.

Se, havde skatteministeren i dag stillet med et lovforslag om, at vi fik gjort skattereglerne ens for pengeinstitutter, realkredit og forsikringer, havde Fremskridtspartiet været meget positiv, for det har vi efterlyst i flere år, men dette lovforslag vidner om, at man ønsker at gå ind i en helt konkret sag, hvor man føler, at der har fundet en begivenhed sted, som man ikke bryder sig om, og så lovgiver man.

Andre ordførere har været inde på, at det har tilbagevirkende kraft, og det bryder vi os heller ikke om, men at man uden så meget som at

blinke med øjnene vil opkræve skatter fra den finansielle sektor, som betyder en belastning stigende op til 2 mia. kr., kan Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke støtte.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaa-lund, bemærkede, at man jo bare kan lade pengene gå ud til forsikringstagerne, for så slipper man for at få dem beskattet, men så enkelt er det jo ikke, og man løber ind i det problem, at de 2 mia. kr., som kommer i statskassen, så altså ikke længere er i den finansielle sektor.

Som bruger af den finansielle sektor, synes jeg, at jeg i forvejen bliver overdyngnet med alt for mange gebyrer, hvad enten det så er på simple kontoudtog eller alt muligt andet.

Forsikringsbranchen og pengeinstitutterne vil reagere imod det her ved at sige, når kunderne kommer ind og brokker sig, at det altså er regeringen, der har opsuget 2 mia. kr., og den eneste måde, de kan få det til at hænge sammen på, er, at kunderne skal betale mere i gebyrer og afgifter.

Vi synes, det er synd, og at det, ministeren burde gøre, var at lave denne harmonisering af lovgivningen for den finansielle sektor og så sørge for, at den var provenuneutral i forhold til statskassen. Så efterlades man ikke med det indtryk, at det er finansministeren, der har beordret denne aktion, fordi han mangler et par mia. kr. i statskassen.

Som forslaget foreligger, vil det ikke kunne få Fremskridtspartiets støtte. Vi vil ikke være med til den yderligere skattebelastning af erhvervslevet, men hvis ministeren vil bruge udvalgsbehandlingen til, at vi sætter en proces i gang, så skal ministeren vide, at han hele vejen vil kunne få Fremskridtspartiets støtte, for vi har brug for at få reglerne for den finansielle sektor i Danmark harmoniseret i takt med, at antallet af finansielle supermarkeder stiger.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hvis man er opmærksom på et forhold, hvor man må sige, dette kan altså ikke være ret og rimeligt, mener jeg, det er ret at skride ind med en lovændring. Som andre ordførere har været inde på, er der jo ikke tale om, at der er nogle, der har overtrådt en lov, men at vi har en lov, hvis hensigtsmæssighed man må spørge om.

Den konstruktion med en mor og datter, eller hvilke betegnelser man bruger, som jeg har set beskrevet, hvor Den Danske Bank har haft betydelige fordele af samarbejdet med et forsik-